

דף כח.

עין משפט א.

י"ד סימן שנה פעיף א

א. אין מניחין מטה של אשה ברחובה של עיר מפני הכבוד. אבל ללוותה אין חילוק בין איש לאשה.^ג

דף כח:

עין משפט א.

א"ח סימן תקמז פעיף ב

ב. הנשים עונות כאחת^ה, אבל לא מקוננות שאחת מדברת וכולן עונות. וכן מכות כף על כף, ואחרי שנקבר גם לא עונות כאחת ולא מטפחות.

י"ד סימן תא פעיף ה

עיינ לעיל דף כז: עין משפט ב.ג.ד.

עין משפט ב.ג.

י"ד סימן שעו פעיף א

עיינ לעיל דף כז: עין משפט ה

עין משפט ד.

א"ח סימן קפו פעיף יד

ה. טו. אם המסובים הרבה^ז הגדול שבכולם בוצע^פ.

ג. כ"כ הט"ז בס"ק א'.

ס. שאין זה הספד מרובה, לבוש. ובב"י כתב דזה על אדם דעלמא אבל על ת"ח מקוננות כדרכן בחול.

ע. ואפי' הם שנים, ט"ז ס"ק י"ד.

פ. באין בניהם בעה"ב או שכולם בעה"ב, וגדול היינו בחכמה, והגדול יכול לתת רשות למי שירצה.

ו. אם היו ב' ת"ח שווים אבל אחד בן ת"ח עצום והשני גם אביו ת"ח אבל פחות יקדימו זה שאביו ת"ח עצום.

ז. ת"ח מפולפל ות"ח פחות אבל הוא מורה הוראה, המורה הוראה קודם, כה"ח אות צ"ז, והוא מסוף הוריות.

ח. חתן בוצע ביום חתונתו אע"פ שיש גדולים ממנו, ב"י בשם התוס', ומ"א ס"ק כ"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ואם יש עמהם בעל הבית הוא בוצע אפי' האורח גדול.

הגה: ובאין בעה"ב והם שווים ואחד מהם כהן מצוה להקדימו ^ז, ואם הכהן עם הארץ ת"ח קודם לו, אבל אם הכהן גם ת"ח אלא פחות מן השני טוב להקדים הכהן אבל אין חיוב בדבר ^ק.

והמברך יאמר תחילה ברשות מורי ורבותי ^ר.

או"ח סימן רא סעיף ב

ב. ג. לא יקדים החכם ישראל לכהן עם הארץ לברך לפניו ^ש דרך חוק ומשפט הכהונה, אבל שהחכם יתן לו רשות לברך אין בכך כלום. אבל כהן ת"ח מצוה להקדימו שנאמר "וקדשתו" ^ח לפתוח ראשון, ולברך ראשון ^א.

צ. מדין "וקדשתו" וכן הוא בשו"ע בסי' ר"א סעיף ב', ואם הכהן ירצה רשאי לכבד ישראל.

ואם אחד מהם לוי ואין שם כהן, הלוי קודם לישראל. ^ו ובמ"א בסי' ר"א ס"ק ד' הביא בשם הירושלמי בסוף הוריות וכן הוא בספרי דדוקא בזמן הדוכן היה לוי קודם, אבל בא"ר כתב דגם בזה"ז לוי קודם לישראל, וע"כ יש להחמיר, כה"ח אות ק"א.

ק. כתב העו"ת דהב"ח סובר שיש חיוב בדבר, אבל הא"ר כתב דגם להב"ח אין חיוב בדבר ואין מחלוקת בזה.

^ו וע"י שמקדים בזה מאריך ימים, מגמ' מגילה כ"ח ע"א, מ"א ס"ק ל"א. ואם בעה"ב עמהם אפי' כהן עמהם בעה"ב קודם משום שבוצע בעין יפה, אך טוב שיטול רשות מהכהן וכן המנהג שאומרים ברשות הכהן. ובעל הבית היינו בעל הסעודה.

ר. גם בשעת הזימון נהגו לומר וברשות כל המסובין כל אחד לפי כבודו ולפי מעלתו כדי שלא יחזיק עצמו שהוא גדול והם משיבים משום ענוה כבודו בראש, כה"ח אות ק"ז.

וצ"ל דברשות מורי ורבותי הוי כצורך הסעודה.

ועיין בכה"ח אות ק"ח בענין אמירת סברי מרנן והעונים אומרים לחיים.

ש. דאמרו במגילה כ"ח ע"א כל ת"ח המברך לפניו עם הארץ אפי' כהן גדול ע"ה אותו ת"ח חייב מיתה שגורם לבני אדם לשנוא אותו שהרואה ת"ח שפל לפניו עם הארץ אומר אין נחת רוח בתורה, ועיין בכה"ח אות כ"א.

ת. י"א דזה מן התורה וי"א אסמכתא היא עיין בטורי אבן במגילה כ"ח שכתב דת"ח ג"כ דינו ככהן.

א. ^ו ואפי' שישראל גדול ממנו, והב"ח כתב דחיוב מן התורה אינו אלא בשווין.